

München

Den 24/06/07

دوستان عزیز

کنفرانس از هر نگاه با شکوه بود هم از نظر سازماندهی هم از دیدگاه تهیه اسناد. موفقیت را برایتان تبریک میگویم.

گزارش سیاسی کنفرانس تضادها، رموزها و گره های موجود، شامل وضع داخل و اطراف کشور را با چنان دید ذره بینی به تحلیل گرفته و ارایه کرد که در تالار سکوت عباد تگاهی و در قلب ها تپش آورد.

در مورد مرامنامه (سند دوم) بنده نظرم را در پیامم به کنفرانس قبلاً ابراز کرده ام. این گزاره را در مورد آنها علاوه میکنم که: مرامنامه ای با چنین دقت نگاشته شده را، تا کنون نخوانده بودم.

اما نمیدانم اعلامیه سیاسی چرا ازین امر مستثناست. اگر معیار کار برد دقت در اسناد بالا را در نظر بگیریم

در مقایسه با ان ها این سند چنان شتابان تحریر یافته است که نگارنده نه بکار برد درست واژه ها توجه داشته نه به ارایه دقیق مفاهیم. من یکی دو مورد را در اینجا یاد آوری میکنم و امیدوارم این سند بازنگری شود.

-در پاراگراف ۲ سطر ۲

((..... و کنار گذاشتن نیرو های جهادی و جنگسالاران از صحنه سیاسی.....)) . ((کنار گذاشتن)) که به فرانسه ای *mettre de coté* و به انگلیسی *to put aside* بر گردانیده میشود به مفهوم ((چیزی را در گوشه ای غرض استفاده بعدی گذاشتن)) است. که مسلماً در متن چنین مقصدی مطرح نیست. زیرا با شناخت از جنگسالاران

((کنار گذاشتن)) آنها به هیچ وجه امیدی را نمیتوانست به میان آورد. بناً بعوض باید((کنار زدن)) نوشت. به مفهوم دور کردن از سر راه.

پاراگراف ۳ سطر ۴

((سیاستهای خانه بر انداز ششسال حضور نظامی آنها)) شاید این نیمه گزاره، برای نویسنده دارای مفهومی باشد اما برای خواننده چنین نیست. شاید مقصد، ((سیاستهای خانه بر انداز آنها در مازه زمانی شش سال با تکیه بر نیرو های نظامی شان)) باشد و یا کدام مفهومی دیگر. بهر حال باید بیشتر واضح شود.

پاراگراف ۴ از نیمه سطر ۳ تا آغاز سطر ۵.

((نیروهای خارجی به بهانه مبارزه با تروریزم روستا ها را ویران میکنند.....)). این سطور به خواننده چنین بر داشت میدهد که مقصد اصلی نیرو های خارجی (به دلیل نامعلوم) کشتن مردم بیگناه ویرانی روستا و به اتش کشیدن کلبه های فقیرانه اهالی افغانستان است. و برای براورن این مقصد مبارزه با تروریزم را بهانه میگیرد.

از نظر بنده طرح موضوع به این شکل نه قابل پذیرش است نه جدی. وزنه اعلامیه سیاسی را پایین آورده به حیثیت ((نهضت)) به مثابه یک سازمان سیاسی نخبه صدمه میزند. بخصوص اگر این اعلامیه به احزاب مترقی بزرگ و مسوول ارسال شود.

بناً بهتر است گفته شود((نیرو های خارجی در جنگ با تروریزم با بی اعتنایی به زندگی مردم فغانستان.....

.....کلبه های فقیرانه مردم را به اتش میکشند که موجب بالا شدن فریاد مردم و احتجاج سازمانهای مدافع حقوق بشر شده است)).

در اخر میخواهم از پذیریی گرم همه دوستان بخصوص محترم کبیر امیر و خانواده محترم شان ابراز تشکر کنم.

قدیر محبوب